TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. liepos 29 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bendrovės – Akcinių bendrovių skaidymas – Šeštoji direktyva 82/891/EEB – 3 straipsnio 3 dalies b punktas – Skaidymas steigiant naujas bendroves – Sąvoka „[nepaskirstyti] įsipareigojimai <…> skaidymo sąlygų projekte“ – Šių naujų bendrovių solidarioji atsakomybė už įsipareigojimus, atsiradusius dėl skaidomosios bendrovės veiksmų iki šio skaidymo“

Byloje C-713/22

dėl *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas, Italija) 2022 m. lapkričio 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2022 m. lapkričio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

LivaNova plc

prieš

Ministero dell’Economia e delle Finanze,

Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare,

Presidenza del Consiglio dei ministri,

dalyvaujant

SNIA SpA, kuriai taikomas specialusis administravimas,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas L. Bay Larsen, kolegijų pirmininkai A. Arabadjiev, A. Prechal, E. Regan, T. von Danwitz, Z. Csehi ir O. Spineanu-Matei, teisėjai M. Ilešič, J.-C. Bonichot, P. G. Xuereb (pranešėjas), I. Jarukaitis, A. Kumin, M. L. Arastey Sahún ir M. Gavalec,

generalinis advokatas P. Pikamäe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: italų.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *LivaNova plc*, atstovaujamos *avvocati* A. Auricchio, B. Nascimbene, G. C. Rizza, R. Sacchi, C. Santoro, M. Siragusa, D. Vecchi ir R. Zaccà,

– Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* G. Di Leo, P. Gentili ir F. Vignoli,

– Graikijos vyriausybės, atstovaujamos V. Baroutas ir K. Boskovits,

– Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch, J. Schmoll ir E. Samoilova,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, L. Malferrari ir P. A. Messina,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1982 m. gruodžio 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 82/891/EEB, pagrįstos [EEB] sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl akcinių bendrovių skaidymo (OL L 378, 1982, p. 47; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 50) 3 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *LivaNova plc* ginčą su *ministero dell'Economia e delle Finanze* (Ekonomikos ir finansų ministerija, Italija), *ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare* (Aplinkos ir teritorijos bei jūrų apsaugos ministerija, Italija; toliau – Aplinkos ministerija) ir *Presidenza del Consiglio dei ministri* (Ministro Pirmininko tarnyba, Italija) dėl *LivaNova* solidariosios atsakomybės už skolas, atsiradusias patyrus taršos šalinimo ir *SNIA SpA* padarytos žalos aplinkai atlyginimo išlaidų dėl veiksmų iki ir po pastarosios bendrovės skaidymo įsteigiant *Sorin SpA* (dabar – *LivaNova*), pripažinimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Trečioji direktyva 78/855/EEB

3 1978 m. spalio 9 d. Trečioji Tarybos direktyva 78/855/EEB, pagrįsta [EEB] sutarties 54 straipsnio 3 dali[es] [g punktu], dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 295, 1978, p. 36; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 42) nuo 2011 m. liepos 1 d. buvo panaikinta priėmus 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/35/ES dėl akcinių bendrovių jungimo (OL L 110, 2011, p. 1).

4 Trečiosios direktyvos 78/855 1 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje buvo numatyta:

„Koordinavimo priemonės, išdėstytos šioje direktyvoje, taikomos valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams, dėl toliau išvardytų bendrovių rūšių:

<…>

– Italijoje:

la società per azioni,

<…>“

Šeštoji direktyva 82/891/EEB

5 Šeštoji direktyva 82/891 nuo 2017 m. liepos 20 d. buvo panaikinta priėmus 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2017/1132 dėl tam tikrų bendrovių teisės aspektų (OL L 169, 2017, p. 46). Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės susiklostė iki šios panaikinimo datos.

6 Šeštosios direktyvos 82/891 penktoje konstatuojamojoje dalyje buvo numatyta:

„<…> narių ir trečiųjų šalių interesų apsauga reikalauja, kad valstybių narių teisės aktai dėl akcinių bendrovių skaidymo, jeigu valstybės narės tokias procedūras leidžia, būtų koordinuojami“.

7 Šios Šeštosios direktyvos aštunta–vienuolikta konstatuojamosios dalys buvo suformuluotos taip:

„<…> kreditoriai, įskaitant ir skolos vertybinių popierių savininkus bei asmenis, turinčius kitokių reikalavimų skaidomoms bendrovėms, turi būti apsaugoti taip, kad skaidymas nepakenktų jų interesams;

<…> [1968 m. kovo 9 d. Pirmojoje Tarybos direktyvoje 68/151/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemones visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo (OL L 65, 1968, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 3)] nustatyti reikalavimai atskleisti informaciją ir skaidymui turi būti taikomi taip, kad trečiosios šalys būtų tinkamai informuojamos;

<…> vykdant skaidymą nariams ir trečiosioms šalims teikiamos apsaugos priemonės turi apimti ir tam tikrus teisinius veiksmus, kurie svarbiais aspektais yra panašūs į skaidymą, kad nebūtų išvengiama įpareigojimo teikti tokią apsaugą;

<…> siekiant užtikrinti teisės tikrumą santykių tarp skaidomų bendrovių, tarp šių bendrovių ir trečiųjų šalių, taip pat tarp jų narių atžvilgiu, galimybė pripažinti skaidymą negaliojančiu turi būti apribota nustatant, kad skaidymo tr[ū]kumai būtų šalinami visais atvejais, kada tai įmanoma, ir apribojant laikotarpį, per kurį gali būti pradėti procesiniai veiksmai dėl skaidymo pripažinimo negaliojančiu“.

8 Šeštosios direktyvos 82/891 1 straipsnyje buvo nustatyta:

„1. Jeigu valstybės narės bendrovėms, nurodytoms [Trečiosios direktyvos 78/855] 1 straipsnio 1 dalyje, kurioms taikomi tų valstybių narių teisės aktai, leidžia vykdyti skaidymą įgyjant, kaip nurodyta šios direktyvos 2 straipsnyje, tokiai procedūrai taikomos šios direktyvos I skyriaus nuostatos.

2. Jeigu valstybės narės bendrovėms, nurodytoms 1 dalyje, leidžia vykdyti skaidymą steigiant naujas bendroves, kaip nurodyta šios direktyvos 21 straipsnyje, tokiai procedūrai taikomos šios direktyvos II skyriaus nuostatos.

<…>“

9 Šeštosios direktyvos 82/891 2–20 straipsniai yra jos I skyriuje „Skaidymas įgyjant“.

10 Šios Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Šioje direktyvoje „skaidymas įgyjant“ – tai tokia procedūra, kuria pasibaigianti be likvidavimo bendrovė perduoda visą savo turtą bei įsipareigojimus daugiau negu vienai bendrovei mainais už bendrovių, dėl skaidymo gaunančių kompensacijas [turto] (toliau tokios bendrovės vadinamos „įgyjančiosiomis“ bendrovėmis), akcijų perdavimą padalijamosios bendrovės akcininkams, ir, jeigu reikia, išmokas grynais pinigais, neviršijant 10 % jų iškeistų akcijų nominalios vertės, arba jeigu akcijos neturi nominalios vertės, jų buhalterinės vertės.“

11 Minėtos Šeštosios direktyvos 3 straipsnyje buvo įtvirtinta:

„1. Skaidyme dalyvaujančių bendrovių administra[vimo] arba valdymo organai raštu parengia skaidymo sąlygų projektą.

2. Skaidymo sąlygų projekte nurodoma bent:

<…>

h) tikslus turto ir įsipareigojimų, perduodamų kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių, aprašymas ir paskirstymas;

i) įgyjančiųjų bendrovių akcijų paskirstymas skaidomosios bendrovės akcininkams ir kriterijus, kuriuo toks paskirstymas pagrįstas.

3. a) Jeigu turtas nėra paskirstytas skaidymo sąlygų projekte ir jeigu šių sąlygų aiškinimas neleidžia nuspręsti, koks yra galimas turto paskirstymas, turtas arba kompensacija už jį yra paskirstoma visoms įgyjančiosioms bendrovėms proporcingai grynojo turto daliai, paskirstytai pagal skaidymo sąlygų projektą kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių.

b) Jeigu įsipareigojimai nėra paskirstyti skaidymo sąlygų projekte ir jeigu šių sąlygų aiškinimas neleidžia nuspręsti, koks yra galimas turto paskirstymas, visos įgyjančiosios bendrovės kartu ir kiekviena iš jų atskirai yra atsakingos už įsipareigojimus. Valstybės narės gali numatyti, kad tokia solidarioji atsakomybė būtų apribojama grynojo turto, paskirstyto kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių, dydžiu.“

12 Tos pačios Šeštosios direktyvos 12 straipsnis buvo suformuluotas taip:

„1. Valstybės narės privalo numatyti tinkamą skaidyme dalyvaujančių bendrovių kreditorių, kurių reikalavimai kilo iki skaidymo sąlygų projekto paskelbimo ir kurių vykdymo terminas tuo metu dar nebuvo pasibaigęs, interesų apsaugos sistemą.

2. Šiuo tikslu valstybių narių teisės aktuose turi būti bent numatyta, kad tokiems kreditoriams užtikrinamos deramos apsaugos priemonės, jeigu skaidomosios bendrovės ir bendrovės, kuriai pagal skaidymo sąlygų projektą perduodami įsipareigojimai, finansinė padėtis reikalauja tokios apsaugos, ir jeigu šie kreditoriai dar neturi tokios apsaugos.

3. Kol bendrovė, kuriai pagal skaidymo sąlygų projektą buvo perduotas įsipareigojimas, neatsiskaitė su kreditoriumi, įgyjančiosios bendrovės visos kartu ir kiekviena iš jų atskirai yra atsakingos už tokį įsipareigojimą. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokia atsakomybė ribojama grynojo turto, perduoto kiekvienai iš tų bendrovių, dydžiu, išskyrus tą bendrovę, kuriai buvo perduotas įsipareigojimas. Tačiau jos neprivalo taikyti šios straipsnio dalies, kai pagal 23 straipsnį skaidymo procedūrai yra taikoma teisminė priežiūra, ir susirinkime, vykstančiame pagal 23 straipsnio 1 dalies c punktą, kreditorių dauguma, kuriai tenka ¾ įsipareigojimo vertės, arba skaidomos bendrovės vienos eilės kreditorių dauguma, kuriai tenka ¾ šios eilės įsipareigojimo, atsisakė tokios solidariosios atsakomybės.

<…>“

13 Šeštosios direktyvos 82/891 13 straipsnyje buvo nurodyta:

„Kitokių nei akcijos vertybinių popierių, suteikiančių specialias teises, turėtojams įgyjančiosiose bendrovėse, kurių atžvilgiu pagal skaidymo sąlygų projektą jie gali įgyti teises, privalo būti suteiktos bent tokios teisės, kokias jie turėjo skaidomojoje bendrovėje, nebent tokių vertybinių popierių turėtojų susirinkimas, kai toks susirinkimas yra numatytas nacionaliniuose teisės aktuose, arba kiekvienas jų atskirai pritarė tokių teisių pakeitimui, arba jeigu šių vertybinių popierių turėtojams suteikiama teisė reikalauti išpirkti jų vertybinius popierius.“

14 Šios Šeštosios direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Skaidymas turi *ipso jure* ir tuo pat metu šias teisines pasekmes:

a) viso skaidomosios bendrovės turto ir įsipareigojimų perdavimas įgyjančiosioms bendrovėms tarp skaidomosios bendrovės ir įgyjančiųjų bendrovių, taip pat trečiųjų šalių atžvilgiu; toks perdavimas įsigalioja perdavus turtą ir įsipareigojimus pagal skaidymo sąlygų projekte arba 3 straipsnio 3 dalyje numatytą paskirstymą;

b) skaidomosios bendrovės akcininkai tampa vienos arba daugiau įgyjančiųjų bendrovių akcininkais, kaip tai numatyta skaidymo sąlygų projekte;

c) skaidomoji bendrovė pasibaigia.“

15 Minėtos Šeštosios direktyvos II skyriaus „Skaidymas steigiant naujas bendroves“ 21 straipsnio 1 dalyje buvo numatyta:

„Šioje direktyvoje „skaidymas steigiant naujas bendroves“ – tai tokia procedūra, kuria bendrovė pasibaigia be likvidavimo, o visą savo turtą bei įsipareigojimus perduoda daugiau nei vienai naujai

įsteigtai bendrovei, mainais už įgyjančiųjų bendrovių akcijų paskirstymą skaidomosios bendrovės akcininkams ir, jeigu reikia, išmokas grynais pinigais, neviršijant 10 % paskirstomų akcijų nominalios vertės, arba, jeigu akcijos neturi nominalios vertės – jų buhalterinės vertės.“

16 Tos pačios Šeštosios direktyvos 22 straipsnio, kuris taip pat yra jos II skyriuje, 1 dalyje buvo nustatyta:

„Šios direktyvos 3, 4, 5, 7 straipsniai, 8 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 9–19 straipsniai, nepažeidžiant Direktyvos 68/151/EEB 11 ir 12 straipsnių, taikomi skaidymui sudarant naujas bendroves. Šiuo atveju sąvoka „skaidyme dalyvaujančios bendrovės“ – tai skaidomoji bendrovė, o „įgyjančiosios bendrovės“ – tai naujai įsteigtos bendrovės.“

17 Šeštosios direktyvos 82/891 IV skyriuje „Kitos skaidymui prilyginamos procedūros“ esančiame 25 straipsnyje buvo nustatyta:

„Jeigu valstybės narės teisės aktai leidžia vykdyti kurią nors iš 1 straipsnyje nurodytų procedūrų skaidomajai bendrovei nepasibaigiant, taikomi I, II ir III skyriai, išskyrus 17 straipsnio 1 dalies c punktą.“

Italijos teisė

18 *Codice civile* (Civilinis kodeksas) 2506 straipsnyje „Skaidymo formos“ nustatyta:

„Skaidant bendrovė perduoda visą savo turtą kelioms iki tol buvusioms ar naujai įsteigtoms bendrovėms arba dalį savo turto vienai bendrovei, o akcijas ar atitinkamas kapitalo dalis – savo akcininkams arba nariams.

<…>

Skaidomoji bendrovė per skaidymo procedūrą gali baigti veiklą be likvidavimo arba toliau tęsti veiklą.

<…>“

19 Šio kodekso 2506bis straipsnyje „Skaidymo sąlygų projektas“ numatyta:

„Skaidyme dalyvaujančių bendrovių administravimo organai parengia projektą su 2501ter straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytais duomenimis ir tiksliu kiekvienai įgyjančiajai bendrovei paskirstytino turto ir galimos piniginės išmokos aprašymu.

Jeigu projekte nenumatytas tam tikros turto dalies paskirstymas, ji tuo atveju, kai visas skaidomosios bendrovės turtas yra paskirstytas, padalijama įgyjančiosioms bendrovėms proporcingai kiekvienai jų paskirstyto grynojo turto daliai, įvertintai siekiant apskaičiuoti keitimo santykį; jei bendrovės turtas paskirstomas tik iš dalies, ta turto dalis lieka skaidomosios bendrovės turtu.

Kiek tai susiję su įsipareigojimais, kurių paskirstymas projekte nenumatytas, įgyjančiosios bendrovės (pirmasis atvejis) ir skaidomoji bendrovė bei įgyjančiosios bendrovės (antrasis atvejis) yra solidariai atsakingos. Solidarioji atsakomybė apribota grynojo turto, paskirstyto kiekvienai įgyjančiajai bendrovei, realia verte.

Skaidymo sąlygų projekte turi būti nurodyti įgyjančiųjų bendrovių akcijų ar kapitalo dalių paskirstymo kriterijai. Kai skaidymo sąlygų projekte numatytas kapitalo dalių paskirstymas bendrovės nariams, kuris nėra proporcingas jų pirminei kapitalo daliai, jame turi būti numatyta skaidymui nepritariančių

narių teisė parduoti savo kapitalo dalis už konkretų atlygį pagal atsisakymo kriterijus ir nurodyti asmenys, kuriems taikoma pareiga įsigyti.“

20 Minėto kodekso 2506quater straipsnio „Skaidymo padariniai“ paskutinėje pastraipoje nustatyta:

„Neviršijant jai paskirstyto ar jos išlaikyto grynojo turto vertės, kiekviena bendrovė yra solidariai atsakinga už skaidomosios bendrovės skolas, kurių negrąžino bendrovė, kuriai jos perduotos.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

21 2003 m. gegužės 13 d. SNIA pagal Italijos teisę įvykdė skaidymo sandorį, įsigaliojusį 2004 m. sausio 2 d., perleisdama dalį savo turto, t. y. visas turėtas biomedicinos sektoriaus akcijas, naujai įsteigtai bendrovei *Sorin*.

22 Aplinkos ministerija pareikalavo SNIA atlyginti žalą aplinkai, kurią ši padarė vykdydama veiklą cheminių produktų sektoriuje per savo patronuojamąsias bendroves *Caffaro* ir *Caffaro Chimica* trijuose pramonės objektuose, esančiuose atitinkamai Brešoje (Italija), Torviskozoje (Italija) ir Kolefere (Italija).

23 SNIA, kuriai 2010 m. pradėtas taikyti specialusis administravimas, kreipėsi į *Tribunale di Milano* (Milano teismas, Italija) su ieškiniu *Sorin*, Ekonomikos ir finansų ministerijai, Aplinkos ministerijai ir Ministro Pirmininko tarnybai, siekdama, kad *Sorin* būtų pripažinta solidariai atsakinga, įskaitant atsakomybę šioms viešosios valdžios institucijoms, už visas skolas, atsiradusias patyrus taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidų, už kurias SNIA buvo atsakinga iki skaidymo.

24 Atsakovės viešosios valdžios institucijos savo ruožtu prašė pripažinti *Sorin* ir SNIA solidariąją atsakomybę.

25 2015 m. *Sorin* tapo *LivaNova*.

26 2016 m. balandžio 1 d. *Tribunale di Milano* (Milano teismas) atmetė visus atsakovių viešosios valdžios institucijų reikalavimus. Šios institucijos pateikė apeliacinį skundą dėl šio teismo sprendimo.

27 2019 m. kovo 5 d. negalutiniu sprendimu *Corte d’appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas, Italija) pripažino, kad tarp, pirma, SNIA ir jos patronuojamųjų bendrovių vykdytos veiklos ir, antra, atitinkamų žemės sklypų taršos yra priežastinis ryšys. Jis taip pat konstatavo, kad SNIA, kaip šių žemės sklypų ir atitinkamų įrenginių savininkė, tiesioginė tuose žemės sklypuose veikusių įmonių valdytoja ir patronuojančioji bendrovė, yra atsakinga už intensyvią aplinkos naudojimo veiklą, beveik šimtmetį vykdytą trijuose atitinkamuose pramonės objektuose ir sukėlusią itin sunkių su tarša susijusių padarinių. Kaip matyti iš to teismo sprendimo, SNIA pripažino savo atsakomybę už šiuos veiksmus.

28 Veiksmai, dėl kurių kilo SNIA atsakomybė, buvo atlikti iki 2003 m. gegužės 13 d., kai įvykdyta pagrindinėje byloje nagrinėjama skaidymo procedūra. Todėl *Corte d’appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas) pripažino *LivaNova* solidariąją atsakomybę, apribotą perduotu turtu, kaip numatyta Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečioje pastraipoje, motyvuodamas tuo, kad skolos, atsiradusios patyrus taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidų, yra žinomi SNIA įsipareigojimai, tačiau jų paskirstymas atitinkamame skaidymo sąlygų projekte nenumatytas.

29 Be to, *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas) nurodė tęsti bylos nagrinėjimą, kad atlikus ekspertizę būtų galima nustatyti tikslų taršos mastą trijuose atitinkamuose pramonės objektuose, būtinas aplinkos atkūrimo priemones ir tikslų taršos šalinimo bei atitinkamos žalos aplinkai atlyginimo išlaidų dydį.

30 2021 m. lapkričio 12 d. galutiniu sprendimu *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas), remdamasis Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečia pastraipa, įpareigojo *LivaNova*, neviršijant perduoto turto vertės, atlyginti taršos šalinimo išlaidas ir žalą aplinkai dėl SNIA patronuojamųjų bendrovių veiklos trijuose atitinkamuose pramonės objektuose, iš viso 453 587 327,48 EUR.

31 Dėl šio galutinio sprendimo *LivaNova* padavė kasacinį skundą *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas, Italija), t. y. prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

32 Antrajame kasacinio skundo pagrinde, kurį nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė prejudicinį klausimą, *LivaNova* teigia, kad *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas) neatsižvelgė į tai, kad sąvoka „įsipareigojimai", kaip ji suprantama pagal Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečią pastraipą, ir sąvoka „skolos", kaip ji suprantama pagal Civilinio kodekso 2506quater straipsnį, skirtą Šeštosios direktyvos 82/891 12 straipsnio 3 daliai perkelti, yra skirtingos. *LivaNova* teigimu, atskirdamas šias sąvokas tas teismas į sąvoką „skolos" turėjo įtraukti tik aiškius ir tikrai egzistuojančius laiku neįvykdytus konkretaus dydžio įsipareigojimus, o ne „atidėjinius" rizikai sumažinti ir prisiimtas „prievoles", nes šios laikytinos „įsipareigojimais", todėl yra reikšmingos tik taikant Civilinio kodekso 2506bis straipsnį. *LivaNova* priduria, kad minėtas teismas klaidingai ją pripažino atsakinga už žalą, padarytą veiksmais (veikimu arba neveikimu), atliktais po pagrindinėje byloje nagrinėjamo skaidymo, pažeisdamas teisės aktuose nustatytą laiko apribojimą, susijusį su atitinkamo skaidymo momentu jau egzistavusiais „įsipareigojimais" arba „skolomis".

33 Siekdamas priimti sprendimą dėl šio pagrindo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad reikia patikrinti, ar *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas) pateiktas Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečioje pastraipoje vartojamos sąvokos „įsipareigojimai, kurių paskirstymas [skaidymo sąlygų] projekte nenumatytas" aiškinimas suderinamas su Sąjungos teise.

34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad ši atsakomybė susijusi su žalingomis pasekmėmis, kilusiomis dėl „tęstinio delikto", kuris laikui bėgant gali pasunkėti ir kuriam dėl paties savo pobūdžio netaikomos „griežtos skiriamosios ribos, atsirandančios įvykdžius sandorį pagal bendrovių teisę". Jis patikslina, kad po pagrindinėje byloje nagrinėjamo skaidymo Torviskozos ir Kolefero pramonės objektų taršos mastas nepadidėjo, tačiau Brešos pramonės objekte šis mastas padidėjo, o tarp šio padidėjimo ir SNIA veiksmų iki šio skaidymo yra priežastinis ryšys.

35 Pagal nacionalinę teisę nagrinėjamu atveju lemiamą reikšmę turi tai, kad bylą iš esmės nagrinėjęs teismas – *Corte d'appello di Milano* (Milano apeliacinis teismas) – pripažino SNIA atsakomybę, nes atitinkamą žalą aplinkai sukėlę įvykiai jau buvo įvykę. Tai leidžia konstatuoti, kad skola jau buvo atsiradusi, todėl kyla solidarioji atsakomybė už atitinkamą „tęstinį deliktą".

36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas priduria manąs, kad Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečioje pastraipoje vartojama sąvoka „įsipareigojimai“ nereiškia jokio iš anksto nustatyto kokybinio požymio. Taigi šiuos įsipareigojimus gali sudaryti skolos, net ir nesusijusios su skaidomu turtu. Šį aiškinimą patvirtina Šeštosios direktyvos 82/891 tikslas apsaugoti kreditorius, kaip tai matyti iš 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.* (C-394/18, EU:C:2020:56, 44 ir 51 punktai).

37 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad vis dėlto būtina Teisingumo Teismui pateikti prejudicinį klausimą, nes Civilinio kodekso 2506bis straipsnyje vartojamos sąvokos „įsipareigojimai, kurių paskirstymas [skaidymo sąlygų] projekte nenumatytas“ aiškinimas turi būti suderinamas su atitinkamos sąvokos „[nepaskirstyti] įsipareigojimai <…> skaidymo sąlygų projekte“, vartojamos Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkte, aiškinimu.

38 Tokiomis aplinkybėmis *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar pagal [Šeštosios direktyvos 82/891] 3 straipsn[io] [3 dalies b punktą], pagal jos 22 straipsnį taikytiną ir skaidymui steigiant naujas bendroves, kiek jame nustatyta, kad a) „[j]eigu įsipareigojimai nėra paskirstyti skaidymo sąlygų projekte ir jeigu šių sąlygų aiškinimas neleidžia nuspręsti, koks yra galimas turto paskirstymas, visos įgyjančiosios bendrovės kartu ir kiekviena iš jų atskirai yra atsakingos už įsipareigojimus“ ir kad b) „[v]alstybės narės gali numatyti, kad tokia solidarioji atsakomybė būtų apribojama grynojo turto, paskirstyto kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių, dydžiu“, draudžiama Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečioje pastraipoje esančią nacionalinės teisės normą aiškinti taip, kad įgyjančiosios bendrovės solidarioji atsakomybė, kaip [skaidymo sąlygų] projekte nepaskirstyti „įsipareigojimai“, būtų susijusi ne tik su tais įsipareigojimais, kurių pobūdis jau nustatytas, bet ir su i) tais, kurie gali būti nustatyti dėl iki skaidymo atliktų veiksmų (veikimo ar neveikimo) žalingų pasekmių, kurių atsirado po skaidymo, arba su ii) [tais, kurie gali būti nustatyti] dėl vėlesnių toliau atliekamų veiksmų [žalingų pasekmių], kai šie veiksmai sudaro tęstinį deliktą ir yra žalą aplinkai sukėlę įvykiai, kurių poveikio skaidymo metu dar nebuvo galima iki galo nustatyti?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

39 Pagal Šeštosios direktyvos 82/891 21 straipsnį skaidymas steigiant naujas bendroves yra tokia procedūra, kuria bendrovė pasibaigia be likvidavimo, o visą savo turtą perduoda daugiau nei vienai naujai įsteigtai bendrovei. Vis dėlto SNIA perdavė ne visą savo turtą daugiau nei vienai bendrovei, bet tik dalį turto vienai naujai įsteigtai bendrovei *Sorin* (dabar – *LivaNova*).

40 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjama skaidymo procedūra tiesiogiai nepatenka į Šeštosios direktyvos 82/891 taikymo sritį.

41 Remiantis SESV 267 straipsniu, Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti prejudicinį sprendimą dėl Sutarčių ir Europos Sąjungos institucijų aktų išaiškinimo. Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta šiame straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į konkrečios bylos aplinkybes, turi įvertinti reikalingumą pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kad galėtų priimti savo sprendimą, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl kai nacionalinių teismų pateikti klausimai susiję su Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimu, Teisingumo Teismas iš principo privalo priimti sprendimą (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

42 Vadovaudamasis šia jurisprudencija Teisingumo Teismas ne kartą yra pripažinęs, kad turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą, pateiktų dėl Sąjungos teisės nuostatų, tada, kai pagrindinėms bylos aplinkybėms Sąjungos teisė tiesiogiai netaikoma, bet kai nacionalinė teisė leido taikyti šias teisės nuostatas dėl joje esančios nuorodos į tokių nuostatų turinį. Tokiu atveju, nors pagrindinės bylos aplinkybės tiesiogiai nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, jos nuostatas leidžia taikyti nacionalinės teisės aktai, kuriuose sprendžiant dėl visiškai su vidaus klausimais susijusių situacijų laikomasi Sąjungos teisėje įtvirtinto požiūrio (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 45 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

43 Iš tiesų, kai nacionalinės teisės aktuose sprendžiant dėl visiškai su vidaus klausimais susijusių situacijų laikomasi Sąjungos teisėje įtvirtinto požiūrio, kad, pavyzdžiui, būtų išvengta piliečių diskriminacijos ir galimo konkurencijos iškraipymo arba kad būtų užtikrinta vienoda procedūra panašių situacijų atveju, egzistuoja tam tikras Sąjungos interesas, siekiant išvengti aiškinimo skirtumų ateityje, Sąjungos teisės nuostatas ar sąvokas aiškinti vienodai, neatsižvelgiant į jų taikymo sąlygas. Taigi Teisingumo Teismo atliekamas Sąjungos teisės nuostatų aiškinimas esant išimtinai vidaus situacijoms pateisinamas tuo, kad jos, vadovaujantis nacionaline teise, tiesiogiai ir besąlygiškai taikomos siekiant užtikrinti vienodą vidaus ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vertinimą (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

44 Kai į Teisingumo Teismą kreipiasi nacionalinis teismas esant situacijai, kuri tiesiogiai nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį, Teisingumo Teismas negali, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nurodžius tik tai, kad pagrindinėje byloje nagrinėjami nacionalinės teisės aktai vienodai taikomi tiek atitinkamų Sąjungos teisės nuostatų reglamentuojamoms situacijoms, tiek vien vidaus situacijoms, manyti, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą, susijęs su šios teisės nuostatomis, būtinas jo nagrinėjamam ginčui išspręsti (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

45 Konkretūs elementai, leidžiantys nustatyti, kad Sąjungos teisės nuostatos yra tiesiogiai ir besąlygiškai taikomos pagal nacionalinę teisę, siekiant užtikrinti vienodą vidaus ir Sąjungos teisės reglamentuojamų situacijų vertinimą, turi kilti iš sprendimo pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

46 Šiuo tikslu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis Teisingumo Teismo procedūros reglamento 94 straipsniu, turi nurodyti, kodėl, nepaisant visiškai vidaus pobūdžio, jo nagrinėjamas ginčas turi sąsają su Sąjungos teisės nuostatomis, dėl kurios prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra būtinas šiam ginčui išspręsti. Šie reikalavimai taip pat pateikiami Europos Sąjungos Teisingumo Teismo rekomendacijose nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 380, 2019, p. 1) (2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 49 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

47 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuris pagal SESV 267 straipsnyje nustatytą teisminio bendradarbiavimo sistemą vienintelis turi jurisdikciją aiškinti nacionalinę teisę, nurodė, kad Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečia pastraipa, kurios taikymas yra pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo dalykas, į nacionalinę teisę perkeltas Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punktas.

48 Nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ją priėmęs teismas taip pat pabrėžia iš esmės šių dviejų nuostatų formuluočių lygiavertiškumą.

49 Taigi, taip perkeldamas Šeštąją direktyvą 82/891 Italijos teisės aktų leidėjas nusprendė jos 3 straipsnio 3 dalies b punktą tiesiogiai ir besąlygiškai taikyti ir procedūroms, per kurias akcinė bendrovė tik dalį savo turto perduoda kitai bendrovei.

50 Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad Teisingumo Teismas turi jurisdikciją atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą.

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

51 Austrijos vyriausybė abejoja dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo, motyvuodama tuo, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą aiškiai nematyti faktinių ir teisinių aplinkybių, būtinų tam, kad Teisingumo Teismas galėtų naudingai atsakyti į jam pateiktą klausimą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas aiškiai neišdėstė faktinių aplinkybių ir neatskleidė reikšmingo nacionalinio teisinio pagrindo, visų pirma Civilinio kodekso 2506bis straipsnio. Jis taip pat nenurodė priežasčių, dėl kurių mano, kad būtina išaiškinti Šeštąją direktyvą 82/891.

52 Remiantis suformuota jurisprudencija, SESV 267 straipsnyje numatytas procesas yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, suteikianti Teisingumo Teismui galimybę pateikti nacionaliniams teismams Sąjungos teisės išaiškinimą, būtiną priimti sprendimams pastarųjų teismų nagrinėjamose bylose (2023 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Castorama Polska ir Knor*, C-628/21, EU:C:2023:342, 25 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

53 Šiuo klausimu svarbu priminti, kad, vykstant šiam procesui, tik pagrindinę bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi įvertinti, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Todėl iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu. Tuo remiantis reikia daryti išvadą, kad klausimams dėl Sąjungos teisės taikoma svarbos prezumpcija. Taigi Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba jeigu Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (2023 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Castorama Polska ir Knor*, C-628/21, EU:C:2023:342, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

54 Iš suformuotos jurisprudencijos, kuri nuo šiol atsispindi Procedūros reglamento 94 straipsnyje, matyti ir tai, kad siekiant pateikti Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, būtina, kad šis apibrėžtų pateikiamų klausimų faktines aplinkybes ir teisinį pagrindą arba bent paaiškintų šiuos klausimus pagrindžiančias faktines prielaidas. Be to, sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą turi būti nurodytos tikslios priežastys, dėl kurių nacionalinis teismas kelia Sąjungos teisės aiškinimo klausimus ir mano, kad būtina Teisingumo Teismui pateikti prejudicinį klausimą (šiuo klausimu žr. 2023 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Castorama Polska ir Knor*, C-628/21, EU:C:2023:342, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Nagrinėjamu atveju, priešingai, nei teigia Austrijos vyriausybė, prašyme priimti prejudicinį sprendimą nurodytas pagrindinės bylos dalykas ir reikšmingos faktinės aplinkybės, taip pat atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų, įskaitant Civilinio kodekso 2506bis straipsnį, turinys.

56 Be to, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytos tikslios priežastys, dėl kurių šį prašymą pateikęs teismas kelia klausimą dėl Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto išaiškinimo ir mano, kad dėl to būtina Teisingumo Teismui pateikti prejudicinį klausimą. Iš tiesų iš šios nutarties matyti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog būtina pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą, nes Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečioje pastraipoje vartojama sąvoka „įsipareigojimai, kurių paskirstymas projekte nenumatytas“, kurią būtina išaiškinti siekiant nustatyti, ar *LivaNova* gali būti laikoma solidariai atsakinga už taršos šalinimo ir SNIA padarytos žalos aplinkai atlyginimo išlaidas, turi būti aiškinama taip pat, kaip ir atitinkama sąvoka „[nepaskirstyti] įsipareigojimai <…> skaidymo sąlygų projekte“, vartojama Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkte, kuris į nacionalinę teisę perkeltas Civilinio kodekso 2506bis straipsnio trečia pastraipa.

57 Vadinasi, prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl prejudicinio klausimo

58 Savo prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje įtvirtinta įgyjančiųjų bendrovių solidariosios atsakomybės taisyklė taikoma skaidymo sąlygų projekte nepaskirstytiems ne tik apibrėžto, bet ir neapibrėžto pobūdžio įsipareigojimams, kaip antai po atitinkamo skaidymo nustatytoms, įvertintoms ar konsoliduotoms taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidoms, patirtoms dėl skaidomosios bendrovės veiksmų iki skaidymo procedūros arba po šios procedūros atliktų veiksmų, kuriais tęsiami ankstesni šios skaidomosios bendrovės veiksmai.

59 Iš šios Šeštosios direktyvos 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmo sakinio, kuris pagal jos 22 straipsnio 1 dalį taikomas skaidymui steigiant naujas bendroves, matyti, kad jeigu įsipareigojimai nėra paskirstyti atitinkamame skaidymo sąlygų projekte ir jeigu šių sąlygų aiškinimas neleidžia nuspręsti dėl jų paskirstymo, visos įgyjančiosios bendrovės yra solidariai atsakingos už įsipareigojimus. Iš tos pačios Šeštosios direktyvos 3 straipsnio 3 dalies b punkto antro sakinio matyti, kad valstybės narės gali numatyti, kad tokia solidarioji atsakomybė būtų apribojama grynojo turto, paskirstyto kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių, dydžiu.

60 Šeštojoje direktyvoje 82/891 nėra apibrėžta jos 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojama sąvoka „įsipareigojimai“. Be to, šioje nuostatoje nėra jokios su tokia apibrėžtimi susijusios nuorodos į valstybių narių teisę.

61 Remiantis suformuota jurisprudencija, kai Sąjungos teisės nuostatoje aiškiai nedaroma nuorodos į valstybių narių teisę, norint nustatyti šios nuostatos reikšmę ir apimtį, ji visoje Sąjungoje paprastai turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai pagal jos įprastą reikšmę bendrinėje kalboje, atsižvelgiant į jos vartojimo kontekstą ir teisės aktų, kuriuose ji įtvirtinta, tikslus (2023 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *KRI*, C-323/22, EU:C:2023:641, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

62 Pirma, pagal įprastą reikšmę sąvoka „įsipareigojimai“ apima visas juridinio ar fizinio asmens skolas. Taigi Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojama sąvoka „įsipareigojimai“ plačiąja prasme apima bet kokią skaidomosios bendrovės skolą, neatsižvelgiant į tai, ar ji yra aiški, apibrėžta, ar ne, taip pat į jos atsiradimo priežastį ar pobūdį.

63 Antra, dėl Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmo sakinio konteksto pažymėtina, kad pagal jos 3 straipsnio 2 dalies h punktą skaidymo sąlygų projekte, be kita ko, turi būti nurodytas tikslus turto ir įsipareigojimų, perduodamų kiekvienai iš įgyjančiųjų bendrovių, aprašymas ir paskirstymas.

64 Tuo remiantis darytina išvada, kad sąvoka „įsipareigojimai“, kaip ji suprantama pagal Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmą sakinį, suponuoja reikalavimą, kad atitinkamos skolos būtų iš esmės atsiradusios. Iš tiesų, kadangi skaidymo sąlygų projekte turi būti nurodytas tikslus perduotinų įsipareigojimų aprašymas ir paskirstymas, šie įsipareigojimai turi būti atsiradę iki atitinkamo skaidymo. Taigi taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidų atveju šis reikalavimas reiškia tai, kad pažeidimas buvo padarytas arba šią žalą sukėlęs įvykis įvyko iki skaidymo, o ne tai, kad tą dieną minėta žala buvo nustatyta, įvertinta ar net konsoliduota.

65 Trečia, dėl Šeštosios direktyvos 82/891 tikslų primintina, kad jos penktoje konstatuojamojoje dalyje bendrovės narių ir trečiųjų asmenų interesų apsauga nurodyta kaip vienas iš šių tikslų. Be to, iš šios Šeštosios direktyvos aštuntos konstatuojamosios dalies matyti, kad šia direktyva taip pat siekiama apsaugoti kreditorius ir kitokių reikalavimų turinčius asmenis taip, kad vykdant atitinkamą skaidymą jiems nebūtų pakenkta. Galiausiai iš tos pačios Šeštosios direktyvos vienuoliktos konstatuojamosios dalies matyti, kad šia direktyva siekiama užtikrinti tiek šiame skaidyme dalyvaujančių bendrovių, tiek šių bendrovių ir trečiųjų asmenų, tiek minėtų bendrovių akcininkų teisinį saugumą jų tarpusavio santykiuose.

66 Trečiųjų asmenų sąvoka, vartojama, be kita ko, Šeštosios direktyvos 82/891 penktoje ir vienuoliktoje konstatuojamosiose dalyse, yra platesnė už šios Šeštosios direktyvos aštuntoje konstatuojamojoje dalyje vartojamą sąvoką „kreditoriai, įskaitant ir skolos vertybinių popierių savininkus bei asmenis, turinčius kitokių reikalavimų skaidomoms bendrovėms“, nes šiems kreditoriams ir kitokių reikalavimų turėtojams taikomos tam tikros specifinės apsaugos priemonės, numatytos, be kita ko, minėtos Šeštosios direktyvos 12 ir 13 straipsniuose (pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Modelo Continente Hipermercados*, C-343/13, EU:C:2015:146, 31 punktą).

67 Taigi reikia pripažinti, kad prie trečiųjų asmenų, kurių interesus siekiama apsaugoti Šeštąja direktyva 82/891, priskiriami asmenys, kurie atitinkamo skaidymo dieną dar nelaikomi kreditoriais ar kitokių reikalavimų turėtojais, tačiau kurie gali būti tokiais laikomi po šio skaidymo dėl iki jo susidariusios padėties, kaip antai dėl padarytų aplinkos teisės pažeidimų, kurie sprendimu konstatuojami tik po minėto skaidymo (pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Modelo Continente Hipermercados*, C-343/13, EU:C:2015:146, 32 punktą).

68 Šis trečiųjų asmenų sąvokos, kaip ji suprantama pagal Šeštąją direktyvą 82/891, aiškinimas patvirtina jos 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojamos sąvokos „įsipareigojimai“ aiškinimą, pagal kurį ji apima ir neapibrėžto pobūdžio įsipareigojimus, kaip antai taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidas, nustatytas, įvertintas ar konsoliduotas po atitinkamo skaidymo, tačiau patirtas dėl veiksmų iki šio skaidymo.

69 Jei tokiam Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojamos sąvokos „įsipareigojimai“ aiškinimui nebūtų pritarta, skaidymas galėtų tapti priemone įmonei išvengti jos padarytų pažeidimų pasekmių ir taip nukentėtų atitinkama valstybė narė arba kiti galimi suinteresuotieji asmenys (pagal analogiją žr. 2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Modelo Continente Hipermercados*, C-343/13, EU:C:2015:146, 33 punktą). Iš tiesų tam pakaktų, kad ši įmonė skaidymo procedūrą atliktų anksčiau, nei būtų įvertintos taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidos, patirtos dėl veiksmų iki šio skaidymo. Vis dėlto iš šio sprendimo 65 punkte nurodytų konstatuojamųjų dalių taip pat matyti, kad Šeštąja direktyva 82/891 siekiama būtent užkirsti kelią tam, kad įmonė dėl jos kontroliuojamos akcinės bendrovės skaidymo išvengtų pareigų suinteresuotiesiems asmenims, kaip antai jos nariams, akcininkams, kreditoriams ar atitinkamiems tretiesiems asmenims.

70 Be to, pažymėtina, kad toks aiškinimas nesuteikia tretiesiems asmenims pernelyg didelės apsaugos, dėl kurios nukentėtų naujai įsteigtos bendrovės, nes pagal Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto antrą sakinį valstybėms narėms leidžiama šių bendrovių solidariąją atsakomybę apriboti turto, paskirstyto joms atitinkamame skaidymo sąlygų projekte, dydžiu.

71 Reikia taip pat pažymėti, kad toks Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojamos sąvokos „įsipareigojimai“ aiškinimas atitinka SESV 11 straipsnį, nes taip siekiama užkirsti kelią tam, kad įmonė, kuri yra atsakinga už taršią veiklą, dėl jos kontroliuojamos akcinės bendrovės skaidymo galėtų išvengti pareigų suinteresuotiesiems asmenims.

72 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punkto pirmame sakinyje vartojama sąvoka „įsipareigojimai“ apima ne tik apibrėžto, bet ir neapibrėžto pobūdžio įsipareigojimus, kaip antai po atitinkamo skaidymo nustatytas, įvertintas ar konsoliduotas taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidas, patirtas dėl veiksmų iki šio skaidymo.

73 Kita vertus, dėl po skaidymo procedūros atliktų veiksmų, kuriais tęsiami iki šios procedūros atlikti skaidomosios bendrovės veiksmai, pažymėtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 64 punkto, sąvoka „įsipareigojimai“, kaip ji suprantama pagal Šeštosios
direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punktą, apima tik taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidas, patirtas dėl skaidomosios bendrovės veiksmų, kurie šio skaidymo dieną jau buvo atlikti.

74 Šeštojoje direktyvoje 82/891 numatyta tik minimali šio sprendimo 67 punkte nurodytų trečiųjų asmenų interesų apsaugos sistema, kiek tai susiję su įsipareigojimais, atsiradusiais dėl veiksmų iki atitinkamo skaidymo (pagal analogiją žr. 2020 m. sausio 30 d. Sprendimo *I.G.I.*, C-394/18, EU:C:2020:56, 67 ir 74 punktus). Taigi klausimas, ar po šio skaidymo atlikti veiksmai, kuriais tęsiami ankstesni skaidomosios bendrovės veiksmai, gali būti priskirti šiai bendrovei ir dėl to pareiga atlyginti taip padarytą žalą, kaip įsipareigojimų dalis, bus perkelta įgyjančiosioms bendrovėms Šeštojoje direktyvoje 82/891 nustatyta tvarka, turi būti išspręstas remiantis nacionaline teise (šiuo klausimu žr. 2017 m. liepos 13 d. Sprendimo *Túrkevei Tejtermelő Kft.*, C-129/16, EU:C:2017:547, 45 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

75 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą atsakytina: Šeštosios direktyvos 82/891 3 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje įtvirtinta įgyjančiųjų bendrovių solidariosios atsakomybės taisyklė taikoma skaidymo sąlygų projekte nepaskirstytiems ne tik apibrėžto, bet ir neapibrėžto pobūdžio įsipareigojimams, kaip

antai po atitinkamo skaidymo nustatytoms, įvertintoms ar konsoliduotoms taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidoms, jeigu jos patirtos dėl skaidomosios bendrovės veiksmų iki skaidymo procedūros.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

76 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1982 m. gruodžio 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 82/891/EEB, pagrįstos [EEB] sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl akcinių bendrovių skaidymo 3 straipsnio 3 dalies b punktas

turi būti aiškinamas taip:

šioje nuostatoje įtvirtinta įgyjančiųjų bendrovių solidariosios atsakomybės taisyklė taikoma skaidymo sąlygų projekte nepaskirstytiems ne tik apibrėžto, bet ir neapibrėžto pobūdžio įsipareigojimams, kaip antai po atitinkamo skaidymo nustatytoms, įvertintoms ar konsoliduotoms taršos šalinimo ir žalos aplinkai atlyginimo išlaidoms, jeigu jos patirtos dėl skaidomosios bendrovės veiksmų iki skaidymo procedūros.

Parašai.